

a contemplar l'arbre *llur*, i que l'acariciaran plens d'inefable melanconia.

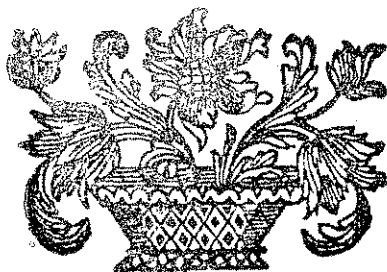
Jo també l'he vist, al *meu* arbre. I m'he sentit temptat de presentar-m'hi, de dir-li que jo vaig obrir el sot per on les seves arrels s'han aferrat a la terra, per on va poguer afermar la seva vitalitat. I les seves branques, el seu fullatge i la seva sombra m'han semblat les més atraïentes, les més belles i encisadores, i m'he embadalit contemplant-lo, i he sentit, amb els records

que ha despertat en mí, com si la meua ànima renaixés a una nova infantesa.

*
**

Que'ls nostres infants puguin també gaudir d'aquest goig de plantar arbres i d'alliberar ocells. Que aquesta festa que'l benemèrit «Orfeo Reusenc» institueix en nostra ciutat, devingui per els nostres infants una deu de gaudís i una educació de la sensibilitat.

E. BERGADÁ PORTA

IV

LA MASIA

*Si en devallar dels cims trobeu una masia
que penja a son portal una urpa de voltó,
que té un xiprè al costat per'fer-li companyia
i al seu entorn un prat florit de barballó.*

*I té un trespol que els blancs coloms pel cel envia
i aquell balustre ple d'espigues al balcó...;
bé us plau heure-hi sojorn a l'hora del mig dia
per defugir l'esclat del sol i la calò.*

*I tot dinant oir la pròdiga paraula
de l'avi qui el ventall fa anar sobre la taula
i explica com caçà senglars dalt de Cadi.*

*En declinar el sol refeu la vostra via
i us va vetllant al lluny l'esguard de la masia
perquè no us sigui tan monòton el camí.*

FIDEL S. RIU